

بررسی رابطه بین سرمایه انسانی و بهبود عملکرد مالی مطالعه موردی: مدارس ابتدایی استان چهارمحال و بختیاری

بهرام خواجوی^۱، داریوش محمدی^۲، حسین رضایی^۳

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت صنعتی گرایش مالی دانشگاه نور هدایت شهرکرد، bkchajavi91@gmail.com

^۲ استادیار و هیات علمی دانشگاه اصفهان، dar_mohamadi@yahoo.com

^۳ استادیار و هیات علمی دانشگاه اصفهان، ho.rezaie@gmail.com

چکیده

هدف این پژوهش بررسی رابطه بین سرمایه انسانی و بهبود عملکرد مالی در مدارس ابتدایی استان چهارمحال و بختیاری بود. روش پژوهش حاضر از نظر هدف، کاربردی و از نظر ماهیت، توصیفی از نوع همبستگی است. جامعه آماری پژوهش را کلیه شاغلین در مدارس مقطع ابتدایی استان چهارمحال و بختیاری به تعداد ۹۴۶ نفر تشکیل داد. با استفاده از فرمول کوکران حجم نمونه آماری ۲۷۲ به روش نمونه‌گیری طبقه‌بندی شده انتخاب شد. ابزار گردآوری اطلاعات پرسشنامه‌های سرمایه انسانی امیری (۱۳۹۱) و پرسشنامه محقق ساخته عملکرد مالی می‌باشد. پایایی پرسشنامه‌ها با است با کمک ضریب آلفا کرونباخ برای پرسشنامه سرمایه انسانی ۰/۸۰ و برای پرسشنامه عملکرد مالی ۰/۷۸ تأیید شد. و روایی پرسشنامه‌ها توسط متخصصین تأیید شد. در این تحقیق از آزمون ضریب همبستگی پیرسون، آزمون رگرسیون استفاده شده است.

نتایج تحقیق نشان داد سرمایه انسانی و ابعاد آن سطح دانش پرسنل، سطح تخصص پرسنل و سطح مهارت پرسنل با عملکرد مالی مدارس در مقطع مدارس مقطع ابتدایی آموزش و پرورش استان چهارمحال و بختیاری رابطه معناداری وجود دارد.

واژه‌های کلیدی

سرمایه انسانی، دانش، تخصص، مهارت

مقدمه

امروزه شاهد تغییرات اساسی و سریع در جوامع و سازمان‌ها هستیم. این تغییرات در ابعاد مختلف فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی، سیاسی، توانایی و تعامل انسان‌ها و تکنولوژی می‌باشد. تغییرات سریع و موثر مانعی بزرگ برای پیش‌بینی آینده می‌باشد. اما این کار سخت را سازمان‌های موثر باید متقبل شوند. بدون پیش‌بینی صحیح، توانایی سازمان‌ها به منظور طرح ریزی برای برآوردن نیازهای آینده محدود می‌شود. لذا برای بقا و رقابت موثر و تأمین خدمات اساسی باید موضوعات اساسی چالش‌ها و فرصت‌هایی که سازمان‌ها در آینده روبرو می‌شوند، پیش‌بینی کنند و این حقیقتی برای مدیریت به ویژه در حوزه منابع انسانی در آینده می‌باشد. مهمترین وظیفه مدیر،

هدایت امکانات سازمان برای نیل به اهداف از پیش تعیین شده است. این امکانات و تسهیلات در دو قالب کلی به نام سرمایه مادی و انسانی در سازمان مشهود است. بدون تردید نیروی انسانی یا عامل انسانی شریکترین، مهمترین و با ارزش‌ترین عامل بین عوامل و منابع تولید می‌باشد [۱]. سازمان‌ها منهای منابع انسانی در واقع یعنی هیچ و هیچ ارزشی ندارند، انسان مهمترین سرمایه سازمان است، چنانچه عامل انسانی سازمان را حذف کنند، آنچه باقی می‌ماند یعنی عوامل و امکانات چون ساختمان‌ها، ماشین‌آلات، تجهیزات و ... که به خودی خود قابل استفاده نمی‌باشد، انسان است که به آن روح می‌دهد و از آنها در جهت ارتقاء بهبود تکامل زندگی خویش بهره می‌برد [۲].

آموزش و پرورش یکی از قدیمی‌ترین نهادهای اجتماعی است که از بدو تشکیل زندگی گروهی انسان و در پاسخ به نیاز انسانها در روابط متقابل به شکل ابتدایی خود وجود داشته است. آموزش و پرورش رسمی از اوایل قرن حاضر به صورت یک نظام فراگیر، ابتدا جوامع پیشرفته و متعاقب آن سراسر جوامع در حال پیشرفت را فرا گرفته است و امروز جامعه‌ای نیست که این نظام نقشی در تحول و پیشرفت آن نداشته باشد، قلمرو رشد و فعال شدن استعدادها و تواناییهای آدمی را زمان-مکان (جایگاه) یا شرایط زمانی-مکانی (موقعیت) تعیین می‌کند و جهت می‌دهد. بنابراین تربیتی سودمند و اثربخش خواهد شد که آن شرایط را در نظر بگیرد و با آنها هماهنگ باشد و یا بتواند شرایط نامطلوب را به شرایط مطلوب تغییر دهد. به عبارت دیگر رشد و تکامل و فعال شدن استعدادها و تواناییهای هر شخص، مستلزم وجود سالم: خانواده سالم، جامعه سالم و موقعیت (مجموع شرایط زمانی-مکانی موثر) سالم است و توأم بودن آنها از ضرورتهای آموزش و پرورش موثر و موفق است [۳].

سازمان آموزش و پرورش چهارمحال و بختیاری از محدود سازمان‌هایی می‌باشد که استراتژی خود را بر روی سرمایه انسانی و منابع انسانی متمرکز نموده تا در جهت بهبود عملکرد وضعیت مالی بتواند شرایط مناسبی را ایجاد نماید. از آنجا که بنا به تعبیر سازمان جهانی بهداشت انسان سالم، محور توسعه همه جانبه جامعه می‌باشد، در